

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180053
NAZWA
OBSZARU Dolna Wisłoka z Dopływami

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180053	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolna Wisłoka z Dopływami

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 2 września 2022 r. w spr. soo Dolna Wisłoka z Dopływami (PLH180053)

Wyjaśnienia:	Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
21.3508

Szerokość geograficzna
50.0575

2.2. Powierzchnia [ha]:
453.76

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL32

Podkarpackie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3270			0.03		G	D			
91E0			201.6		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze				Ocena obszaru	
		Nazwa					Jakość		

Grupa	Kod	naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	1130	Aspius aspius			p	1000	3000	i	C	M	C	B	C	B
F	5264	Barbus carpathicus			p	3000	4000	i	R	M	C	B	C	B
M	1337	Castor fiber			p	19	33	i	P	P	D			
F	1149	Cobitis taenia			p				V	DD	C	C	B	B
F	1163	Cottus gobio			p				V	DD	C	C	A	B
F	2484	Eudontomyzon mariae			p	1000	2000	i	P	G	C	B	C	B
F	1096	Lampetra planeri			p				R	DD	C	B	A	A
F	1145	Misgurnus fossilis			p	100	1000	i	P	M	C	C	C	C
F	5339	Rhodeus amarus			p	5000	15000	i	P	G	C	B	C	B
F	6144	Romanogobio alpinus			p	2000	15000	i	P	G	B	A	B	A
F	1146	Sabanejewia aurata			p	5000	20000	i	P	G	C	B	C	B
F	1106	Salmo salar			c				P	DD	D			
I	1032	Unio crassus			p	500	600	i	P	G	C	B	A	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	25.85
N19	5.56
N23	2.46
N17	2.51
N16	0.05

N12	63.56
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje rzekę Wisłokę na odcinku od ujścia lewostronnego dopływu, potoku Chotowskiego w m. Chotowa do ujścia lewostronnego dopływu, cieku w miejscowości Grabiny - Dębica oraz od ujścia rzeki Wielopolka w m. Pustków do rurociągu przechodzącego nad korytem rzeki w m. Podleszany wraz z dopływami:

- Chotowski od jazu w m. Żdźary do ujścia w m. Chotowa - Parkosz,
- Grabinka (Czarna) od ujścia prawostronnego dopływu w m. Jodłówka -Wałki (granica województwa) do ujścia w m. Zawierzbie - Dębica,
- Wielopolka i Brzezinka, Wielopolka od ujścia lewostronnego dopływu potoku Brzezinka do mostu drogowego w m. Glinik oraz potok Brzezinka od mostu drogowego na trasie Wielopole Skrzyńskie - Brzeziny do ujścia, Tuszynka od mostu na trasie Czarna Sędziszowska - Kolbuszowa do ujścia w m. Tuszym,
- Ruda od jazu w m. Dobrynin do ujścia w m. Rzemień,
- Stary Breń od mostu w m. Gawłuszowice do ujścia.

Pozostałe dopływy jak potok Jodłówka, Dulcza i Ostra ze względu na znaczne przekształcenia koryt i zanieczyszczenia wód nie są proponowane do włączenia do obszaru.

Rzeka Wisłoka jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 163,6 km i powierzchni zlewni 4110,2 km². Bierze początek na terenie województwa małopolskiego, na wysokości około 600 m n.p.m., na południowym stoku Dębiego Wierchu oraz między Popowymi Wierchami a Kamiennym Wierchem. Wisłoka płynie z Beskidu Niskiego przez Pogórze Jasielskie, Kotlinę Jasielsko-Krośnieńską i przez Pogórze: Strzyżowskie oraz Ciężkowickie do Kotliny Sandomierskiej. Do doliny Wisły rzeka wpływa poniżej Mielca. Uchodzi do Wisły w km 226,9, w rejonie Gawłuszowic.

Górna część zlewni Wisłoki to górzyste tereny leśne. Na obszarze Kotliny Jasielsko-Krośnieńskiej i w dalszym biegu rzeka płynie między polami uprawnymi i łąkami oraz przez tereny zabudowy mieszkaniowej. W dolnym biegu koryto rzeki jest obwałowane.

Dolina rzeki jest płaska i bardzo rozległa. Dopływy mają charakter rzek krainy lipienia (brzany). Szerokość koryt rzek i potoków jest bardzo różna i waha się średnio od 0,7 8 do 20 40 metrów w granicach stałego porostu traw. Głębokość jest również zmienna zależna od wielkości rzeki i waha się od 0,15 do 3,5 m. Brzegi cieków są gęsto porośnięte drzewami i krzewami. Dno rzeki Wisłoki jest głównie piaszczysto - żwirowe, a miejscami kamieniste z nielicznymi ukośnieniami do prądu występującymi naturalnymi progami z piaskowca, niekiedy z pojedynczymi głazami narzutowymi. Koryto jest również urozmaicone zwalonymi pniami drzew, z licznymi płosami, widoczne są przełamania spadku rzeki.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotem ochrony obszaru jest siedlisko przyrodnicze 91E0, a także 8 gatunków zwierząt: 1096, 1149, 1130, 1163, 5264, 2484, 1145, 5339, 6144, 1146, 1032, wymienionych w I i II załączniku Dyrektywy siedliskowej.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

W obszarze Dolna Wisłoka z Dopływami typowe płaty łęgowe w odcinkach koryta Wisłoki reprezentowane są przez łęg wierzbowy (podtyp 91E0-1) oraz topolowy (podtyp 91E0-2). Na brzegach dopływów Wisłoki rozwinęły się natomiast głównie płaty łęgu jesionowo-olszowego (podtyp 91E0-3), ale także płaty łęgu wierzbowego. Drzewostan łęgu wierzbowego zdominowany jest przez wierzbę białą i wierzbę kruchą. W podszycie występuje podrost gatunków drzewostanowych oraz wierzba trójpręciciowa i wierzba wiciowa.

Reprezentatywność – C. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w regionie kontynentalnym (powierzchnia względna – C). Stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany – C, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana: przekształcenie gatunkowe płatów, niski wiek drzewostanu), stopień zachowania funkcji (III – średnie lub niekorzystne perspektywy: niewielkie zasoby martwego drewna, antropogeniczne zmiany w korycie) oraz możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: eliminacja gatunków obcych geograficznie z drzewostanu). Ocena ogólna – C.

1130 Boleń (*Aspius aspius*)

Występuje powszechnie, ale tylko w Wisłoce. Nigdzie nie jest liczny, co w przypadku dużych ryb jest częste. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: właściwa jakość hydromorfologiczna, siedlisko jest zachowane w dobrym stanie) – ocena B. Trwałość populacji w dłuższej perspektywie jest pewna, pod warunkiem zachowania dobrej jakości wody i odtworzenia możliwości migracji ryb oraz zaniechania budowy piętrzeń. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Populacja jest połączona z populacją wiślaną. Ocena ogólna dobra – B.

5264 Brzanka (*Barbus carpathicus*)

Gatunek występuje w Wisłoce. Jest gatunkiem związany z wodami górskimi i podgórskimi. W należącym do obszaru odcinku Wisłoki przebiega dolna granica zasięgu gatunku. Gatunek w Polsce występuje w Karpatach, a w wielu ciekach zanika. Struktura populacji prawidłowa, mimo występowania na granicy zasięgu. W dopływach go nie stwierdzono. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: siedlisko jest zachowane w dobrym stanie) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Ocena ogólna dobra – B.

2484 Minóg ukraiński (*Eudontomyzon mariae*)

Gatunek był stwierdzany w rozproszonych siedliskach w małych dopływach Wisłoki. Podobnie jak minóg strumieniowy, minóg ukraiński jest zagrożony w wielu miejscach w kraju, ze względu na postępującą degradację siedlisk. W obszarze siedliska są lokalnie w dobrym stanie (Tuszymka, Grabinka). Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: właściwe wskaźniki tj. EFI, jakość hydromorfologiczna, ciągłość cieku, charakter i modyfikacja brzegów) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Ocena ogólna dobra – B.

1145 Piskorz (*Misgurnus fossilis*)

W obszarze występuje w Starym Brniu i dolnym odcinku potoku Ruda. Na stanowiskach, na których występuje, populacja jest niewielka. Występowanie w innych ciekach niż Stary Breń ma związek z bliskością stawów (w tym hodowlanych), gdzie piskorz może być liczny. W perspektywie szybkiego zaniku siedlisk tego gatunku w Polsce, jego ochrona w obszarze jest istotna. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III – elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: regulacja koryta, dopływ osobników z ulokowanych powyżej stawów, zły wskaźnik m.in. EFI) – ocena C. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Ocena ogólna – C.

5339 Różanka (*Rhodeus amarus*)

W obszarze gatunek umiarkowanie liczny w niektórych odcinkach Wisłoki. Gatunek charakteryzuje się dużymi naturalnymi wahaniami liczebności. Stan zachowania siedlisk jest dobry. Prawdopodobne jest występowanie tego gatunku w dolnych odcinkach większych dopływów Wisłoki. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: siedlisko jest zachowane w dobrym stanie, zaburzona ciągłość cieku, właściwa geometria koryta, prawidłowa struktura wiekowa populacji) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Ocena ogólna dobra – B.

6144 Kiełb białopłetwy (*Romanogobio alpinus*)

Gatunek występuje w całym odcinku Wisłoki. Populacja dość liczna. Struktura populacji prawidłowa, mimo występowania na granicy zasięgu. W dopływach go nie stwierdzono. Stan populacji jest dobry. Populację gatunku szacuje się na $15\% \geq p > 2\%$ populacji krajowej – B. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (I – elementy doskonale zachowane: substrat w 100% naturalny, obecne wszystkie niezbędne typy siedlisk) – ocena A. Izolacja – populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku – B. Ocena ogólna – A.

1096 Minóg strumieniowy (*Lampetra planeri*)

Liczebność gatunku w obszarze nie jest znana. Podczas inwentaryzacji w ramach opracowywania pzo nie potwierdzono występowania gatunku na żadnym ze stanowisk. Gatunek był stwierdzany wyłącznie podczas Monitoringu GIOŚ w 2016 roku na stanowiskach Chotowski Potok oraz Tuszymka Wola Ociecka. Perspektywy zachowania naturalnie odtwarzającej się populacji wskazano na niezadowalające z powodu zaburzenia ciągłości ekologicznej.

1149 Koza (*Cobis taenia*)

Na Podkarpaciu stanowiska występowania kozy znajdowały się w dolnym Sanie, Wisłoce i w niektórych dopływach. W ostatnim okresie gatunek wyraźnie mniej liczny. Nie potwierdzono występowania gatunku w obszarze na żadnym ze stanowisk. Prawdopodobnym powodem zaniku gatunku w obszarze jest fakt wyparcia gatunku przez kozę złotawą (1146) bądź niepoprawna identyfikacja gatunku w przeszłości – być może kozy złotawe zostały oznaczone jako kozy (*C. taenia*).

1163 Głowacz Białopłetwy (*Cottus gobio*)

Liczebność głowacza w obszarze nie jest znana. Nie potwierdzono występowania gatunku na żadnym ze stanowisk. W obszarze głowacz białopłetwy prawdopodobnie wyginął na stanowiskach, na których wcześniej był wykazywany. Siedliska wydają się być w złym stanie, który uniemożliwia zasiedlanie ich przez głowacza.

1146 Koza złotawa (*Sabanejewia aurata*)

W obszarze Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami występuje w całym odcinku Wisłoki. Populacja dość liczna. Struktura populacji prawidłowa. Stan populacji jest dobry. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: brzeg naturalny, przepływ naturalny, niewłaściwa struktura wiekowa) – ocena B. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania – C. Ocena ogólna dobra – B.

1032 Skójką gruboskorupowa (*Unio crassus*)

Przeprowadzone w 2019 roku badania wykazały, że w odcinkach Wisłoki, objętych granicami obszaru, znajduje się niezwykle silna i dynamiczna populacja badanego gatunku. Wskaźniki stanu populacji pozwalają ocenić ją na FV. Populacja skójki gruposkorupowej w obszarze jest relatywnie niewielka (500-600 os.). Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C. Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: niewielkie przekształcenia koryta, właściwa struktura wiekowa) – ocena B. Izolacja – populacja (prawie) izolowana – A. Poszczególne populacje są silnie izolowane, co jest spowodowane zarówno zróżnicowaniem przestrzennym koryta jak również punktowymi zanieczyszczeniami, dzielącymi koryto Wisłoki na odcinki nadające się do zasiedlenia i wykluczające taką możliwość. Ocena ogólna dobra – B.

Ponadto na terenie obszaru stwierdzono siedlisko przyrodnicze 3270, a także 2 gatunki zwierząt: 1337 i 1106, które nie są przedmiotami ochrony obszaru.

3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidention* p.p.

Siedlisko obejmuje skupienia roślinności rozwijającej się na brzegach zbiorników wodnych i cieków o zmiennym poziomie wód, często jako asocjacje efemeryczne. Zalewane muliste brzegi rzek wykształciły się tu w efekcie krótkookresowej niżówki hydrologicznej i prawdopodobnie nie stanowią trwałego składnika przyrodniczego. Krótkotrwałość siedliska, po części typowa dla niego, tłumaczy udział tylko najpospolitszych spośród gatunków charakterystycznych. Również fragmentaryczność wykształcenia i znaczne rozciągnięcie w korycie świadczy o mało wybitnym charakterze tego siedliska w obszarze. W obszarze występują w identyfikowalnych płatach w korycie i na brzegach Starego Brenia. Ocena reprezentatywności D – nieistotna.

1337 Bóbr europejski (*Castor fiber*)

W obszarze niezbyt liczny. Pojedyncze żeremia oraz ślady żerowania odnotowano na potoku Grabinka, Potoku Chotowskim, Breniu i Tuszymce. Nie stwierdzono takich śladów na Wisłoce. W obszarze gatunek jest niezbyt liczny. Na podstawie wytycznych obliczania wielkości populacji bobra, opracowanych przez Generalną Dyрекcję Środowiska oszacowano liczebność gatunku w zakresie 19 – 33 os. Z uwagi na zły stan ochrony gatunku w obszarze uznano obszar za nieistotny dla jego ochrony (ocena populacji D)

1106 Łosoś atlantycki (*Salmo salar*)

W obszarze nie potwierdzono obecności gatunku. Stan populacji jest ściśle uzależniony od intensywności zarybień oraz łączności z Morzem Bałtyckim, perspektywy zachowania naturalnie odtwarzającej się populacji oceniono na złe z powodu zaburzenia ciągłości ekologicznej. Populacja nieistotna – D.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.03		o
M	E03		o
L	C01.01		i
H	A08		o
M	J02.03		i
M	E03		i
M	J02.12		i
L	F02.03		i
L	F03.01		i
M	A07		i
M	F03.02.03		i
L	E03.01		i
M	H05.01		i
M	I01		i
M	H01		i
M	J02.03.02		i
M	E01.03		i
M	D01		i
M	J02.12.02		i
M	F03.02.03		i
M	J03.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A03		i
M	X		b
L	F02.03		i
M	A04		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) BULiGL Oddział w Krakowie. 2014. Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Dębica na lata 2015 – 2024; 2) Bylak A., Kukuła K. 2019. Raport dotyczący ryb i minogów wymienionych w obowiązującym SDF obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053. Uniwersytet Rzeszowski- RDOŚ w Rzeszowie; 3) Wróbel D., Kukuła K. 2019. Dokumentacja do planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053. RDOŚ w Rzeszowie; 4) Wróbel D. 2019. Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania Planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053 (część fitosocjologiczna – siedliska przyrodnicze). RDOŚ w Rzeszowie; 5) Wróbel D. 2019. Raport z prac terenowych wykonanych w ramach opracowania Planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolna Wisłoka z Dopływami PLH180053 (część zoologiczna – gatunki zwierząt, z wyłączeniem ryb). RDOŚ w Rzeszowie.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	41.53				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski Obszar Chronionego Krajobrazu	*	8.55
PL04	Jastrzębsko-Żdżarski (woj. podkarpackie)	*	31.54
PL04	Przeclawski	*	1.44

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
--------------	--

Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat@rzeszow.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:	PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180053
----------------	-----------------------------

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒	Tak	☐	Nie
-------------------------------------	-----	--------------------------	-----

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--